

författningar, att främmande kristna religionsbekännare och de, som till utträde ur svenska kyrkan sig anmält, måtte beredas rätt att i afgörande af frågor rörande folkundervisningen samt folkskolans och svenska kyrkans ekonomi i likhet med dessa kyrkans medlemmar deltaga.

Stockholm den 24 januari 1889.

G. Jansson.

N:o 47.

Af herr **N. Boström** i Bodbyn, *om ändrad lydelse af 21 kap. 1 § ärfdabalken.*

21 kap. 1 §. Ärfdabalken stadgar, »Dessa äro laga skäl, med hvilka man sig ifrån förmyndarskap ursäkta må: — — — — —
— — — — — om man redan tvenne förmyndarskap hafver, eller ett sådant, som annat ej tåla kan.»

Med sistnämnda stadganden följer svårighet att finna lämplig förmyndare och tillfälle att befria sig från ett mindre behagligt sådant, då tvenne förmyndarskap, oafsedt deras ringa beskaffenhet, utgöra giltigt skäl för befrielse från ett annat. Rättens pröfning om man redan tvenne förmyndarskap hafver, synes mig lika riktig som i ett sådant, som annat ej tåla kan.

Med anledning häraf får jag vördsamt föreslå, det 21 kap, 1 § ärfdabalken erhåller följande förändrade lydelse:

Dessa äro laga skäl, med hvilka man sig från förmynderskap ursäkta må: om någon utrikes stadd är, eller så fjerran i landet boende, eller så träget embete hafver, eller så sjuk är, att han ej barnen, eller deras gods rätteligen vårda kan: om man är sextio år gammal: om man sjelf många barn eger, eller om flere kullar äro, dem han förese bör: om man redan *ett eller tvenne förmynderskap hafver*, som annat ej tåla kan.

Öfverlemnande jag åt lagutskottet, till hvilket denna motion anhålles blifva remitterad, att göra de förändringar, som erfordras.

Stockholm den 25 januari 1889.

N. Boström.
